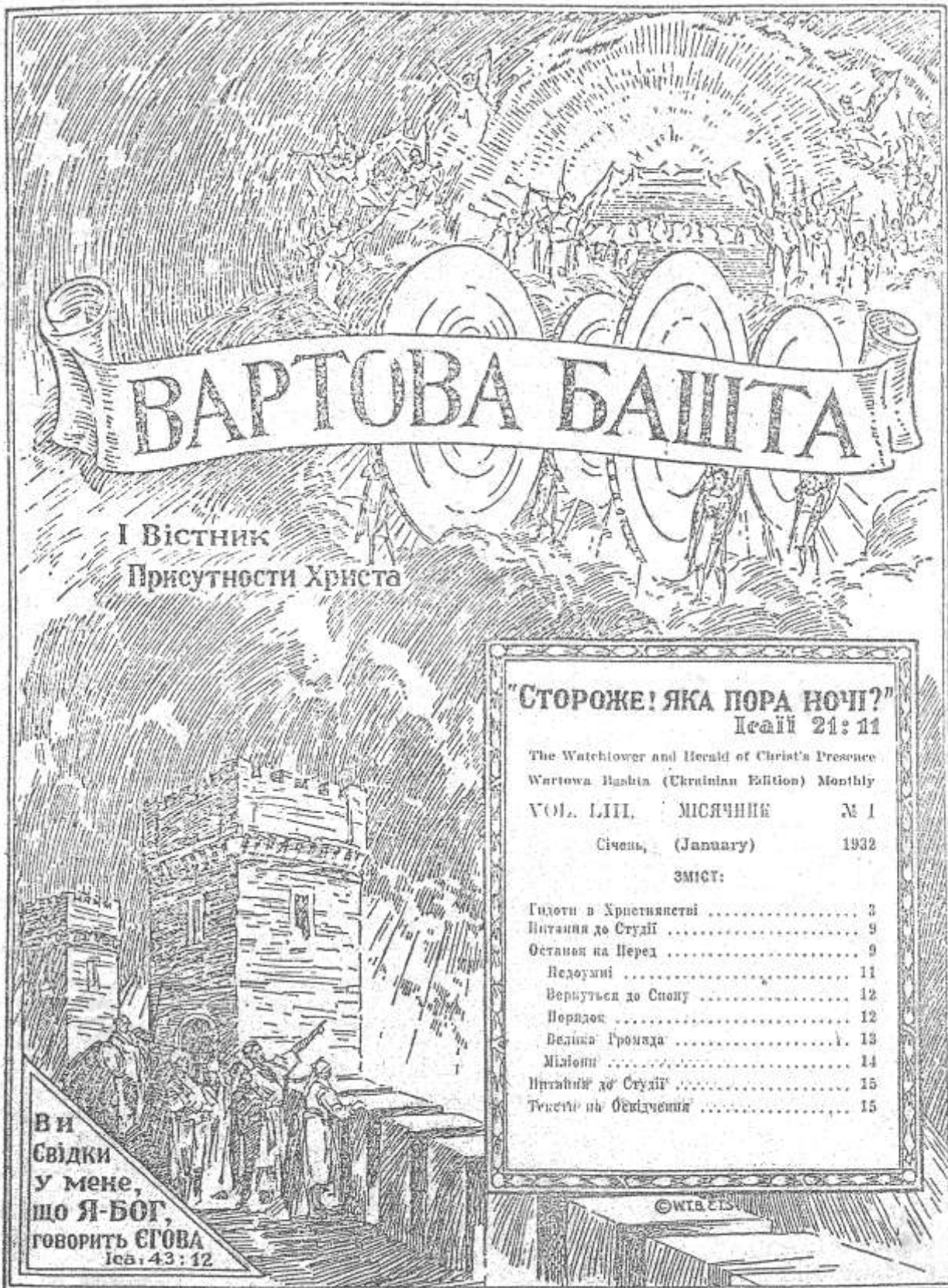

ВАРТОВА БАШТА

І Вістник
Присутности Христа

"СТОРОЖЕ! ЯКА ПОРА НОЧІ?"
Ісаїї 21: 11

The Watchtower and Herald of Christ's Presence
Wartowa Bashin (Ukrainian Edition) Monthly

VOL. LIII. МІСЯЧНИК № 1

Січень, (January) 1932

ЗМІСТ:

Гідоти в Християнстві	3
Питання до Студії	9
Остання на Перед	9
Ведомі	11
Вернуться до Сноу	12
Перед	12
Велика Громида	13
Між	14
Питання до Студії	15
Текст об'єднання	15

В И
Свідки
у мене,
що Я-БОГ,
говорить ЄГОВА
Іса. 43: 12

© WTB & L

Published Monthly By

WATCH TOWER BIBLE & TRACT SOCIETY
117 Adams Street - Brooklyn, N. Y., U. S. A.

OFFICERS

J. F. RUTHERFORD President W. F. VAN AMBURGH Secretary

"Діти твої навчатиме мене сам Господь, і великий мир і гаразд буде проміж силами твоїми"—Ісаї 54:13.

СВЯТЕ ПИСЬМО ВІРАЗНО УЧИТЬ

ЩО ЄГОВА є єдиний правдивий Бог, перебуваючий од віків до віків, Сотворитель неба й землі й Даваль життя для усіх створінь; що Логове був початком Його творіння й активним служом в творінні всіх річей; що той Логове тепер Господь Ісус Христос у славі, одягнений в всяку силу на небі й на землі, і тепер є головним виконавчим Чинником заміра Бога Єгови.

ЩО БОГ створив землю для чоловіка, створив совершенного чоловіка для землі й поставив його на ній; що чоловік добровільно переступив Божий закон і був засуджений на смерть; що задля Адамової гріхи всі люди родяться грішниками і без права до життя.

ЩО ІСУС стався чоловіком, і чоловік Ісус перетерпів смерть, щоб набути викупну ціну для всього роду людського; що Бог воскресив Ісуса до божественної природи й виславив Його понад усі імена і одягнув Його у всяку силу, й владу.

ЩО ОРГАНІЗАЦІЯ ЄГОВИ "заснивається" Євом, і що Ісус Христос є Головою її й правдивим царем світа; що помазані й вірні послідовники Ісуса Христа—це діти Єгови, члени Єгової організації і Його свідки, які мають за дати й приваляти є свідкувати про найвищу Єгови, голосити про Його заміри наглядом людства, про які навчає Біблія, й нести свеч царства всім, що хочуть слухати.

ЩО СВІТ скінчився й Єгова посадив Господа Ісуса Христа на престол владі, котрий скинув Сатану з неба й зачав устанавити Божє царство на землі.

ЩО ПОМІЧ і благословенства для народів землі можуть прийти лише через царство Єгови під владою Христа, котре те царство вже тепер зачалось; що невідомого Господь знищить сатанську організацію і установить справедливість на землі, і що в тім царстві всі, що будуть послухні справедливим заповням, будуть приєднані й будуть жити вічно на землі.

РАДІО ПРОГРАМИ

3 станції WBBR, 230.6 m. 1300 kl., Brooklyn, N. Y.

Повідоляємо всіх читачів Вартової Башти в радіоні екації Нью Йорку, що на 1932 рік українські програми будуть надавані через станцію WBBR, 230.6 m. 1300 kl., Brooklyn, N. Y., що першої п'ятниці в місяці. Час буде від 7:30 до 8:00. Розкажіть про "Годим і субдам, щоб вони могли почути новину Царства Єгови".

3 станції WBA, 1210 kl., Wilkes-Barre, Pa.

З повнішою поданою станції будуть надавані програми в рускій мові на кожду другу неділю від 20-го грудня, від третьої години до пів чотвертої по полудню. Всі що розуміють сей язык можуть користатися з цього.

МІСІЯ (ЖУРНАЛА)

Сей журнал виходить в тій цілі, щоб допомогти людям пізнати Бога Єгови і Його заміри, як про се навчає Біблія. Він містить в собі науку св. Письма для помочи свідків Єгови. Він містить матеріал для систематичного студіювання Біблії й достарчає учителів для єдинців або для громади людей, що щиро студіюють Біблію. Він похищує відповідний матеріал для преповідування через радіо й для інших знарядів публичного научення з св. Письма.

Він точно тримається Біблії як авторитету своєї науки. Він цілковито вірний й відданий від усіх партій, сект або світських організацій. Він цілковито й беззастережно стоїть по стороні царства Бога Єгови під правлінням Христа, Його любого Царя. Він не приєднує догматичної міни, а радше заохочує до важкого й критичного розслідування свого змісту в світлі св. Письма. Він не мішається в жадні суперечности, ані Його сторінки не отворені для персональних справ.

Річна Передплата

Річна передплата на Вартову Башту в Злучених Державах виносить \$1.00, в Канаді й в інших краях \$1.50; в Великій Британії, Австралії, і в Південній Африці 7 ш. Передплату в Злучених Державах треба вислати через поштовий переказ, експрес ордер, або банківний переказ. В Канаді, Англії, Південній Африці й Австралії, передплату треба вислати до відділу в тім краї. З інших країв можна вислати передплату до Бюро в Брукліні, але лише через міжнародний поштовий переказ.

Заграниці Бюро

British 34 Craven Terrace, London, W. 2, England
Canadian 40 Irwin Avenue, Toronto, Ontario, Canada
Australasian 7 Beresford Road, Strathfield, N. S. W., Australia
South African 6 Lelie Street, Cape Town, South Africa

Присно в кождім случаю адресувати на імя Товариства

(Сей журнал виходить на кількох мовах.)

Для бідних, що не можуть заплатити за сей журнал, а щиро бажають його читати, вислаємо дарем, аси є се попросити. Ми радісно бажаємо помочи таким потребуючим, але після поштової регації, вони мусять прислати письмемну апликацію кожного року.

Увага для передплатників: Посідку за отриману передплату чи то нову чи відновлену ми не вислаємо, хіба що є се попроситися. Змінення адреси для тих, що повідомлять, робимо в протязі одного місяця. Один місяць перед скінченням ся передплати ми вислаємо карточку-повідомлення в журналом.

Yearly subscription price, \$1.00; Canada and foreign, \$1.50.
Entered as second-class matter February 14, 1924, at the post office at Brooklyn, N. Y., under the Act of March 3, 1879.

РІЧНА КНИЖКА

Повідоляємо всіх братів і сестер і інших читачів Вартової Башти, що "Річна Книжка", котру Товариство видає щороку, вже є готова для вислання. В перші часті сей книжки знаходяться докладне справоздання праці Товариства, приготуване братом Рутерфордом. Сей рапорт викриває працю в Америці, Канаді і інших краях в світі.

В сій книжці також міститься текст і його пояснення на 1932 рік; як рівнож є подані тексти і коментарі на кождий день в році. Сі тексти є дуже добрі для денного духовного збудовання і всі діти Божі повинні денно застанаюватися над ними. Тому що лише мало число їх виробляється, то се спричиняє більший кошт, і тому ціна за одну "Річну Книжку" буде 50ц.

Календар

Календар на сей рік є дуже гарно зроблений, і ми є певні що буде всім для сподобання. Ціна буде,—один за 30ц; по 25ц коли 5 або більше є замовлено на одну адресу.

ВАРТОВА БАШТА

I Вістник Присутности Христа

ГОЛ. LIIL

Січень, 1932

№ 1

ГИДОТИ В ХРИСТИЯНСТВІ

«Сину чоловічий! я поставив тебе сторожем дому Ізрайлевого, а ти будеш д.с.слуховатись слів із уст моїх і врозумляти їх від мене». — Езекиїла 3:17.

ЄГОВА показав ясно в своїм Слові, що Він перше дасть достаточну остерогу, чинителям беззаконня нім покарає їх. Він приказав Нойові давати остерогу о потопі. Він післав Мойсея остерегти володарів Египту. Він післав пророків дати остерогу Єрусалимові, відносно його заміру знищити те місто. Знаючи, сі річі представляли знищення злої організації, що управляє світом, а головню се відноситься до Християнства, то чи не можемо сподіватись знайти в писанню приказів Єгови, що остерога мусить бути дана Християнству?

Один із титулів, який Єгова дав своєму Синові, є "Син чоловічий". "Син чоловічий, се — Божий вибраний слуга". (Ісаї 42:1) Коли Єгова вислав Ісуса до свого храму, то Він вислав його чинити суд і вибрати признаних, щоб вони приносили Господеві жертву в праведності. (Мал. 3:1-3) Така офіра праведності значить цілковите й повне посвячення ся Єгові, отже повне послушенство до Його приказів. Ніхто не може бути вірний й послушний до своєї угоди, хто не дає свідоцтва світу про заміри Єгови. Ті признані й вибрані в храмі Ісусом Христом разом називаються: "вірний й розумний слуга", котрому припоручено справи царства, що значить давати свідоцтво, яке було дане перше Ісусу Христу. Отже ся кляса є частю "слуги", і тому коли Господь відносився до Езекиїла з титулом "син чоловічий", то се певно, що Езекиїл представляв клясу "вірного й розумного слуги." Если Бог замірив дати пересторогу Християнству, то, спевністю, що Він буде уживати до сеї роботи людей з котрих складається той "слуга" кляси. Писання аж надто попирають се заключення. Если ж се так, тоді на тім служі клясі, або на останку спочиває відвічальність, якої вони не можуть оминати. Про се Єгова каже: "Коли я перекажу тобою безбожникові: Ти згинеш, а ти не станеш врозумляти його й говорити, остерегаючи безбожника від ледачої стежки, щоб йому жити, то беззаконник той умре в своїх проступках, а ж доправляти буди крові його з рук

твоїх. Коли ж ти остерігав безбожника, а він не навернувся від безбожності своєї й не покинув беззаконної дороги своєї, так він умре в проступку своєму, а ти врятував душу твою." — Езек. 3:18, 19.

Можна сподіватись, що між Езекиїлом і його роботою, а між клясою яку він представляв, і її роботою, муть бути подібність, бо ми знаємо, що сі річі сталися після волі Божої, щоби представити більші річі в будучих днях. Сталося се в році 617 перед Хр., що Езекиїл разом з іншими Ізраїльтянами був полонений до Вавилону. (2 Цар. 24:15, 16) Сей факт, що Бог ужив Езекиїла писати пророцтво, передсказувати о своїх замірах відносно Єрусалиму, невірному місту, доказує, що Езекиїл не був полонений за якесь поповнене зло, але що Бог дозволив на се, що він був взятий в неволю і потім був ужитий для виконання Його замірів. Підчас світової війни многи з Божих людей були взяті в полон сатанською організацією, з котрих поважне число було заперте за ґратами в в'язниці; а сей факт, що їм було дозволено служити Богу від того часу, є доказом, що вони були взяті там не заякийсь поповнений ними злочин, але тому що Бог ужив сі обставини виконати свої власні заміри. Декотрі браття, що шукають помилок, кажуть, що браття були у в'язниці підчас війни, тому що вони вмішувались з не свої справи. Однак ані писання ані факти не попирають такого заключення.

Полон Божого народу зачався в 1914 р., коли то діяльність многих посвячених була стримана. При кінці 1918 р., майже весь Божий нарід був полонений, тому що їх роботу стримали агенти Вавилону. Підчас коли декотрі з них були у буквальной в'язниці, інші знов були стримані в їх діяльностях. В 1919 р., робота Господня була знов розпочата через Його завітуючий нарід. Отже 617 р. перед Хр. відповідає 1914 р., а 612 р. відповідає 1919 р. Пять років потім, як Езекиїл був полонений, Бог зачав уживати його як пророка. Езекиїл був тоді 30 р. віку,

і також віку вимагалось до священничого уряду. Хотий іще не маємо способу для установлення датів, то однак обставини здається указують, що ті, що були вірні коли Господь прийшов до свого храму в 1918 р., ті були помазані до священничого уряду в 1919 р., коли то робота в полю (Господнім) зачалась. Єгова вжив Езекиїла яко свого свідка до поневоленних у Вавилоні Жидів, а головню проти релігійного зіснуття між Жидами. Отже Езекиїл представляв ту класу, котра є вжита давати свідоцтво Божому поневоленому народові й зіснутим релігіоністам, що були чинителями беззаконня. Єгова дав Езекиїлові перше видіння в п'ятім році від початку полону. Се відповідає 1919 р., коли то Божий нарід довідався що перед ним ще була робота до виконання, котра то робота була представлена через пророка Елісея; і тому то вони зачали голосити Божу вість. (Гл. В.Б., з серпня 1919 р.) Ісус Христос тоді прийшов до храму Єгови чинити суд, і в той час "отворився храм в небі."

* Отже можна сподіватись, що Єгова Бог дасть своїм людям на землі сяке-таке виrozumіння свого пророцого Слова відносно повідомлення чинителів беззаконня й давання взагалі остороги всім, нім робота скінчиться. Се було потім, як Господь прийшов до храму і коли Бог показав своїм людям страшну організацію яку збудував Сатана, і також відкрив їм, що ся організація складається з трох елементів, а іменно, торговельного, політичного і релігійного. Їм також дано до зрозуміння, що зорганізоване Християнство се найбільше гіпокритична й зловна часть зі всього релігійного елементу, що володіє світом. Ті, що були в храмі побачили і зрозуміли ці річи; та заведи чи можна сподіватись, що если хтось не вірує, що Господь прийшов до храму в 1919 р., щоб він міг бачити ці річи й оцінити їх. Нині є число людей, що називають себе посвяченими Богу і є в угоді о царство, і котрим було дане знання теперішньої правди, а однак вони заперечують, що Господь Ісус Христос прийшов до свого храму, і котрі не мають видіння сатанської організації; ані вони не мають видіння Божої організації. Се пояснює не лише чому вони відмовляються давати свідоцтво проти зіснутих релігій і інших частей сатанської організації, але й також чому вони противляться тим, що активно є заняті в даванні свідоцтва. Якийсь час по приході до храму, старші й інші в еклезіях, що називали себе посвяченими, і котрі тепер противляться роботі даванню свідоцтва, сиділи в тім самім зібранню з вірними і дискусували справи відносно храму Божого, але не розуміли ані оціняли тогож. *Ті посвячені, що отримали видіння замірів

Христа в храмі Божім і котрі оцінили сю правду, сі можуть розуміти, що на них спочиває велика відвічальність бути послухними Богу і давати осторогу так, як Він предсказав. Відмовитись давати таке свідоцтво остороги значить покласти себе в небезпечну позицію. Щоби помочи їм у виконуванию роботи приписаної їм через Господа, для того тайні річи давно заховані в пророцтві Єгови, були відкриті сим людям. У восьмій голові в пророцтві Езекиїла Бог відкрив своїм помазаникам декотрі із страшних гідот, які практикувалися в Його ім'я. Отже на тому "служі" лежить відвічальність давати осторогу о Божім замірі відносно сих гідот і про Його суди й розказувати про їх знищення. Як здається, то ще і тепер з вірними свідками товаришать одиниці, що не оціняють положеної на них відвічальности давати свідоцтво остороги. Декотрі із них навіть вирадилися, що дуже мало або й зовсім нічого не повинно говорити проти сатанської організації. Бог велів написати пророцтво для помочи й потіхи тих, що люблять Його і котрі мали бути на землі при кінці світа, й тому ми можемо сподіватись, що ми знайдемо поучення й потіху в теперішнім часі. Для тої цілі Господь відкриває своїм людям сатанську організацію, а головню в Християнстві, щоб вони зрозуміли чому дають осторогу тим, що нівечать святе ім'я Єгови.

* Єгова дав ласку своїм завітуючим людям спізнати свою ціль і поклав на проповідників в еклезії обовязок кормити й научати стадо Боже. (1 Петр. 5:2) Від самого засновання *Вартової Башти*, Господь уживав її яко знаряд для комунікації між Його народом; і протягом минулих кілька років, *Вартова Башта* постійно звертала увагу на сатанську злу організацію. Однак помимо сього в різних еклезіях були старші зарозумілі самі в собі й не були переконані, що Диявол має яку будь організацію. 'Ми повинні—кажуть вони—обходитись легко і нічого не говорити проти духовенства ані проти союзників в тій організації, що володіє світом.' Сі старші говорять лагідно про духовенство так, щоби й духовенство дістало на Господню сторону. Декотрі зі слабших членів в еклезії, що не бажають нічого чути проти духовенства, кажуть так: "Наш найстарший брат в зборі, найбільше розвитий в Господі, нічого не говорить про диявольську організацію; то чому сі молодші (браття), що прийшли до правди пізнійше, мають щось говорити проти організації сього світа?" Товариство було критиковане за се, що *Вартова Башта* і інші видання говорили ясно про сатанську організацію. Однак сі видання мусять говорити правду, инакше Господь перестане уживати їх. Тепер же

нехай ті, що противляться тому, що ті видання говорять про сатанську організацію й інші елементи її, застановляться над тим, що сказано у восьмій голові пророка Езекиїла. Если вони вірують в Писання, і если вони розуміють, що Бог приказав робити своєму завітуючому народові, тоді нехай вони возьмуть властивий напрям взглядом сатанської організації.

Езекиїл зачав прорекувати в п'ятім році полону царя Йоакима, котрий то рік представляв 1919 р. Один рік і два місяці пізніше зачали переходити події зазначені в восьмій голові Езекиїла. Се зазначило початок нового видіння і ріжних пророцтв Езекиїла. В той час коли те пророцтво остаточно сповнилось, Господь Ісус Христос був в храмі Єгови. Він розглянув гидоти "зорованого Християнства" і показав вірному слугі клясі, котрий був представлений через Езекиїла, обставини в ній, так що той слуга зрозумів краще ситуацію чим колибудь вперед. Як видно показалося Езекиїлові, так і "вірний слуга" побачив, що на кождім місці (люди) поклоняються сотворінню радше чим "Сотворителю. Сю методу поклонення Дияволу, Сатана все вживав, щоби відвернути чоловіка від Бога Єгови. В той то час чиновник Єгови явився в ім'я й силі Єгови й підніс Езекиїла в гору й показав, як храм був опоганений. Се пророцтво сповнилось так, що Бог через своїх уповажнених чиновників підніс "вірного слугу" клясу й показав йому, як Сатана знівечив і зневажив Боже ім'я. "І неначе простяг він руку, й вхопив мене за волосся на голові в мене, й підняв мене дух у гору між землею й небом та й поніс у Божих видіннях у Єрусалим, до входу в середню браму, що обернена на північ, де стояв ідол ревновання, що розбуджує ревновання. І ось, там слава Бога ізраїльського, схожа на те видіння, що бачив я на полі. І сказав мені: Сину чоловічий! поверни очима на північ; я ж і кину очима на північ, аж се—стоїть ід півночі від жертівної брами той ідол ревновання коло входу." (8:3-5) Ось так Господь підніс вірного помазаного "слугу" клясу між землею а небом і дав його видіння Єрусалиму, небесної організації, до дверей середнього входу храму, котрі були звернені до півночі з відки Божа власть і суди виходять, і там появилсь ідол ревновання.

"Диявол се—образ або персоніфікація заздрости й зависти. Він зазидував, що чоловік віддавав честь Єгові й тому з заздрости й лакомства загарбав її для себе. Задля сеї причини Сатана сказав: "Буду подібним Тому, що Всевишнім зветься." Все, що Бог зробив для людського спасення, Диявол з зависти старався наслідувати його, із тим наміром, щоби відтягнути чоловіка від Бога Єгови. Диявол є богом мітигації, ко-

трий прикладає всі старання, щоби підтягнути чоловіка від Бога Єгови й від правди. Сей то мімік-бог, або ідол, розбуджує заздрість. У своїм законі для Ізраїля Бог сказав: "Нехай не буде в тебе богів інших перед моїм лицем. Не робити меш собі вааного кумира чи подоби... бо я Господь, Бог твій, ревнивий Бог." (2 Мойс. 20:3-5) Той закон не був даний для користі Єгови, але був даний для добра Ізраїля й для всіх тих, що потім мали прийти до зрозуміння Бога. Все життя походить від Єгови, та Сатана неправильно відобразив те життя. Будучи заздрисний, що сотворіння віддали честь і славу Богу Єгові, і загарбавши ту честь і славу для себе, Сатана віддавсь всякому рода злочинств, щоби лише відвернути сотворіння від Єгови. Задля добра сотворіння й задля своєї власної слави й чести, і щоби його сотворіння могли знати Його й жити, Бог Єгова мусить у своїм часі оправдати своє ім'я. Всякі подоби, що були вироблені для почитання, були вироблені Дияволом, і для того Диявол стався "ідолом ревновання". Правда відкриває всяку ситуацію щоби чоловік міг пізнати Бога й знати дорогу до життя.

"Як "ідол ревновання", котрого бачив Езекиїл, представляв Диявола, так диявольська організація на землі, се правдивий образ Диявола з точки моральності, умислу й ділання. Нині Божий "вірний слуга" бачить "гидоти спустошення", про які говорив Давид і Господь Ісус Христос, що стоять на святім місці. (Мат. 24:15) Диявольський продукт є його організація, а Ліга Народів, се "образ звіра". Вони сидять у святім місці зорованої релігії, котра називає себе святим ім'ям Божим і каже, що вони знаходяться в ласці Божій; і сям чином нівечить і чернить ім'я Боже. До сього найперший почин дали народи так звані "Християнські". "Ідол ревновання" й Ліга Народів се—продукт або потомство Диявола, що противиться царству Божому. Всякий, що попирає його, чи то активно чи пасивно, ставить себе по ворожий стороні царства Божого. Ті, що визнають своє посвячення до Бога й вірують що "висші власті" означають правлючі сили сього світа, ошукують себе й других. Многі старші в ріжних еклезіях або зборах уперто твердять, що "висші власті" про котрі описує апостол в тринадцятій голові до Римлян, відноситься до володіючих властей сього світа. Будучи самолюбними, вони стали засліплені до одкритої Божої правди. "І за се пішло ім Бог орудовання підступу, щоби вони вірували брехні." (2 Сол. 2:11) Ані вони не можуть бачити організації Єгови, і для того не оціняли сеї правди, що царство приблизилось. Вони не бачуть царства Божого,

і тому не хотять стати по Його стороні. Вони кажуть, що з Дияволом і його організацією треба легко обходитися, і через це йдуть в надвірну темряву; і, як писання каже, та сама суть-ба чекає їх яку Бог приготував для Диявола. Вони є противниками царства Божого.

¹¹ Старшина, провідарі як і духовенство Християнства, майже всі як один попирають Лігу Народів і фальшиво навчають, що ся огидна річ се—політичний вираз царства Божого на землі, і також твердять, що слова в писанню: "Які ж є власті" відносяться до царства цього світа про котрі Господь ясно сказав що вони становлять видиму організацію Диявола. Всякий що посвятився Господу й хто отримав Боже признание, мусить безвиможно стати по стороні Єгови й розказувати правду про диявольську організацію й про організацію Єгови для того, щоб він міг мати часть в оправданню Єгового імя.

¹² Дальше, слуга Господень, котрий служив Езекилові, показав йому ще більше гидот: "І привів мене до входу в дворище (храму); і я подивився, аж у мурі щілина. І каже він мені: Сину чоловічий! пробери мур, і я пробрав мур і ось двері. І сказав він мені: Увійди туди та споглянь на ті плюгаві мерзоти, які вони тут коять. Я увійшов і побачив всякі образи гидкого гаду та нечистих животин і всякі ідоли дому Ізрайлевого, вимальовані кругом по стінах. А сімдесят мужів із старшин із дому Ізрайлевого стоять перед ними, та й Езанія Сафаненко серед них, а кожен держав кадильницю в руці й густий дим од кадила підіймався в гору." (Езек. 8: 7-11) Ті нечисті животини й ідоли вимальовані на стінах храму ізраїльського представляли огидні річі, що були принесені в номінальне Християнство, котре називає себе храмом Господнім.

¹³ Духовенство-модерністи, хоть називають себе слугами Бога, сталися провідниками й учителями еволюції й є винуваті за почитання предків, тому що вони кажуть, що всяке лазюче "гаде" і "нечисті животини" що існували перед чоловіком на землі, є предками чоловіка або його кривими. Таке духовенство тримається своєї роботи і, побирає плату від людей на тій підставі, що вони пояснюють слово Боже і називають себе "християнськими проповідниками." В своїх проповідях вони беруть якийсь текст з Біблії й вдають, що (Біблія) вчить еволюцію. Прочитавши такий текст, вони зараз відходять од нього. Ся старшина або провідники, инакше названі "духовенство Християнства" палять кадило в домі котрий вони називають дім Господень або церква, й в той самий час вони займаються відверненням людей від Бога й від Біблії. Отже в тім образі кождий

з них тримає в своїй руці кадильницю. Вони заперечують існування всевишнього й всезнаючого Бога, Сотворителя неба й землі. Вони є так зарозумілі самі в собі, і тому вірують, що вони можуть навчати, що лише їм подобається і що люди не будуть розуміти їх ані ніхто не спостереже їх. Тому то Господь каже до Езекиїла: "Чи бачиш сину чоловічий, що старші дому Ізрайлевого коять потай, кожен у своїй коморі? бо кажуть: Господь нас не бачить, Господь покинув сю країну."—Езек. 8: 12.

¹⁴ Сі визначні духовники, зарозумілі самі в собі, після Слова Божого є безумні. Вони кажуть: "Нічого ніде не показує, щоби Бог сотворив землю й сотворіння на ній." Вони кажуть, що біблійна історія се лише "небилиці й відумки невчених людей". Вони є гіпокрити найгіршого рода, тому що вони кажуть, що вони представляють Бога й рівночасно заперечують Бога. Відійшовши, вони представляють Диявола й зневажають і нівечать Боже святе імя. Всякий, що іменується бути дитиною Божою й є в угоді о царство й буде з легка говорити про сих людей і не буде указувати, що вони є диявольськими слугами, такий буде невірний Богу й своїй угоді. Кождий "вірний слуга", що виконує свою задачу, буде розказувати правду, щоби Божа правда знищила всякі сховиська лжи, і щоби люблячі праведності могли побачити славу Господню.

¹⁵ Розглядаючи справу дальше, пророк Езекиїл побачив ще більш гидоти; і те, що Езекиїл бачив, представляло, що "вірний слуга" або останок буде бачити зараз перед Армагедоном або знищення Християнства. "Потім каже мені: Обернись, а побачиш іще гірші гидоти, що вони виробляють. І повів мене до входу в ворота дому Господнього, що ід півночі, аж ось там сидить жіноцтво, голосячи по Таммузі." (8: 13, 14) Таммуз се імя фоникийського бога, о котрого, розуміється, постарався Диявол, щоби ошукати людей. Та когось той Таммуз не представляв, то одно певно є, що жінки обоживляли його й покланялись йому й понехали Сотворителя, а коли смерть забрала його, то вони гірко плакали за ним. Сей образ пасує до фундаменталістів, котрі покланяються своїм церквам і незважають на царство Боже під правлінням Христа. Вони вдають, що вони є оборонцями Слова Божого й послідователями Ісуса Христа, однак вони цілковито піддалися своїм організаціям, котрих зручно представляв Таммуз. Сі організації головню представляють церкви, котрим вони покланяються, тому що вони тісно звязані з церквами. Отже ті, що були представлені через жінки бачили як через час їх церковні організації впадали, й вони плачуть,

тому що їх церкви вмирають і вони знають, що вони скоро мусять умерти. Вони бачуть, що коли ці церкви позникають, тоді прогибція й моральні людські реформації позникають також і цілий світ буде затрачений. Вони вдають, що вони дуже клопочуться Ісусом, котрий умер, але вони не мають часу ані не хотять інтересуватись царством Господа Ісуса Христа, що буде знарядом для оправдання й шановання імені Бога Єгови й благословення і піднесення роду людського. Другий прихід Христа й установлення Його царства не займає їх. Вони інтересуються лише роботою своєї організації. Вони думають так тому, що якийсь самозваний "мудрий" чоловік сказав, що 'церкви мусять одягнути чоловіка в моральні чесноти й тоді Христос прийде'. Отже робота церкви є йти за тим гаслом і очистити світ. Однак побачивши, що церкви знаходяться вмираючим стані й вже майже умерли, вони плачуть і голосять. Вони надіялись, що духовенство вичистить і спасе світ, а духовенство знов йде до політичних володарів і просить о пораду, що воно має робити, щоби доконати сю ціль. Тож члени їх церков дивляться на ці організації, що вони вже майже мертві. Фундаменталісти, хотіли казати, що вони попирають Біблію, то однак вони ігнорують кожною частю її відносно Божого царства й лучаться з світом і через се падають під провідництво бога сього світа, Диявола. Вони напевно є ошукані. Се ми тут згадуємо тому, щоби люди доброї волі отворили свої очі й могли побачити ці факти. Самі проповідники сталися неначе баби. Вони чують кінець своїх організацій і тому плачуть. І справді вони мають причину до плакання, тому що вони приближались до Господа своїми устами, а серця їх були далеко від Нього й тепер вже нема більше благословенства Господнього між ними. Вони злучилися з сатанською організацією й думають, що Ліга Народів і мирові договори й інші ліги доконають бажаного кінця щодо реформації й піднесення роду людського. Отже вони сталися гидотою в очах Господа.

¹⁴ Приглядаючись даліше, Езекиїл побачив ще більше гидоти, що значить, що іще гірші гидоти були відкриті каясі храму. "І сказав знов до мене: Чи бачиш, чоловічий сину? та обернись, а побачиш іще гірші гидоти." (8:15) Всі знають добре, що в теперішнім часі людська мудрість сього світа є поставлена висше чим поклонення Богу Єгови. Духовенство, будучи знарядом Сатани і гіпокритично називаючи себе представителями Бога, є головно відвічальне за ці обставини між людьми в так званім "Християнстві". Із своїх казальниць вони постійно виголошують промови про се, що вони називають "наукові справи", а Біблією, Словом Бо-

жим, вони ігнорують. "І повів мене на середнє дворище в домі Господньому [до храму], і ось, там коло входу в дом Господень, між стінми та жертівником [місце жертви, близько вмиральні, що символічно представляє Слово Боже, котре очищує, й котре вони ігнорують], стоїть чоловік з двацять і п'ять, плечима до дому Господнього а лицем ід сходу сонця."—8:13.

¹⁵ В сім модернім часі, котрий зарозумілі люди називають "вік розуму", молоді люди мусять брати курс у світських колегіях і там їх вся віра в Бога й в Його Слово є знищена нім вони є прийняті до теологічної семінарії. Коли вони покінчать свої науки в теологічних семінаріях і повиходять за проповідників і є признані за таких, то хотіли вони займають місце в церкві, що вони називають дім Божий, однак вони поклоняються сотворінню, і цілковито ігнорують Сотворителя. Отже модерні колегії й теологічні семінарії се гніздо де виводяться великі недовірки. Вони поклоняються розумовій силі й великим людям і їх інституціям, і указують на них, як на спасителі світа. Сі модерні "розумові люди", разом із їх інституціями, поставлені перед людьми яко "світло світа". Як Езекиїлові було показано ці обставини в храмі, так само й кляса, котру він представляв, Божі вірні помазанники, мали видіння сього, котре вони зараз зачали голосити. В день 29. серпня, 1925 р., на конвенції в Індіанополіс посвячені прийняли резолюцію, так звану "Вість Надії", котру вони вислали до всіх людей доброї волі в "Християнстві". Між іншими в тій резолюції було сказано:

Світлові сили, наука, й філософія, торгівля й релігія—всі вони старались дати свою поміч чоловіку. В імя й під заслагою демократії, вони спільними силами старались стрінути вигоди чоловіка. Разом вони називають себе "світлом світа", і підносять те світло, щоби просвітити й провідити рід людський.

Політичні й торговельні сили віддалилися відступні, лицемірстві й хитрості; наука й філософія віддалилася марноті й самовпевненні; а релігія, як католицька так і протестанська, віддалилася гордістю, зарозумілістю й безбожністю. Отже великий мого бачити, що ратунок, який дов сего згаданий елемент, є беззастисливий і безсилний задовольнити бажання чоловіка.—Світло I, стр. 130.

¹⁶ Двацять п'ять чоловіка, котрі Езекиїл бачив при дверях храму Господнього, представляли теперішнє духовенство й "головних з їх отар", котрі є головами в релігійних організаціях Християнства й називають себе домом Господнім. Хотіли вони називають себе представителями Бога, то в дійсності вони є слугами Диявола, Сатани, й тому вони все практикують гіпокритство перед людьми. Сі зарозумілі "почитателі сонця", що значить почитателі розума, науки й сили, вельми знеславили й знівечили імя Бога Єгови. Вони сталися непорушимою частю сатанської організації. Кождий член "слу-

ги" класи отримав святу задачу й повинність розказувати правду про сі гіпокрити, щоби правда з ласки Божої, могла знищити всякі схованіска лжи, й люди могли пізнати, що Єгова — єдиний правдивий Бог і що їх надія цілковито спочиває в Ному. Отже хтоби з помазаників Господніх опустили свої руки в голошення правди проти диявольської організації й видимих представителів її, то сим він би показав свою невірність до Бога й до угоди своєї.

19 "Всі добре знають факт, що від коли скінчилась війна, великі злочинства поширилися по цілм так звані "Християнстві". І хто є відповідальний з людей за ті страшні поширені злочинства? Пророцтво Езекиїла кладе відповідальність за сі злочинства при дверях "зорованого Християнства", тому що воно мало надзір над правдивим почитанням Бога і тому що воно пошехало Слово Його. Сей факт був показаний через фальшиве практикування релігії, яке Езекиїл бачив у святім храмі Божім. Духовенство й головні з отар Християнства кажуть, що вони представляють Бога й Христа й "володіють Богом даною властю, й рівночасно вони йдуть дорогою несправедливости нанесли велику зневагу на Боже ім'я й на ім'я Його Христа. Вони старались переконати людей, що Єгова оправдує їх. Люди знають, що вони гіпокрити, бо кажуть, що вони стоять за Богом і справедливістю, а в той самий час практикують неправду. Вони кличуть себе заступниками закону, й в той самий час самі переступають його. Задля сеї причини люди стратили пошану до закону й порядку й недбають ні про Бога ані про Біблію. Взагаді, люди вже більше не дорожать людським життям, і тому "віковічна угода" часто поломана. Се видиво було показане Езекиїлові, що представляло нинішні існуючі обставини в Християнстві: "І каже мені: Бачиш, чоловічий сину? Ще мало Юдиному дому тої гидоти, що вони тут коять, вони ще й надто сповняють землю безбожністю, доводять мене до гніву. Дивись, вони прикладають галузки до носів своїх". (8: 17) "Ся земля вся переповнена кровавими лиходійствами, а місто, [Християнство, сатанська організація на землі] повне насильства." (7: 23) "Бо земля вся зледащала під живучими на ній, вони бо піреступили закони; змінили устави; зломали вічний заповіт." — Ісаї 24: 5.

20 Єгова поклав відповідальність за сі злочинства при дверях гіпокритичних релігій; і еслиб "слуга" старався здержати правду відносно сеї сатанської організації, то се булоб знаком його невірности до Бога. Всякий, що каже, що він в правді й є послідователем Ісуса Христа, а відмовляється голосити день гніву Божого проти Сатани й його організації, той показує, що він

не є помазаний духом Єгови, а вдійности є ворогом Бога. Всякий помазаний Господом отримав приказ голосити день гніву нашого Бога. (Іс. 61: 2) Така одиниця мусить голосити день гніву нашого Бога проти сатанської організації; а що сатанські видимі представителі складаються з фальшивих релігійних проводарів і з головних їх отар, то помазаник Божий не може доказати своєї вірности хеба що він буде говорити правду відносно них. Тут не питання, що хтось може протівитися й не буде слухати правди; але той слуга мусить рішати, чи він виконує те, що Господь приказав виконувати. Той "слуга" мусить голосити правду без ріжниць чи многі почують і навернуться до Господа або ні. Нехай останок або помазаний "слуга" кляса все памятає, що від нього вимагається послухність до Божих приказів. Саул не загубив свого помазання задля свого непослушенства, але він був відкинутий Господом і тому він прилучився до диявольської орди. Ті, що були помазані не загублять свого і не підуть до кляси, що буде переходити горе; але если вони будуть невірні до свого помазання, вони будуть відкинені від Єгови й будуть знищені з Дияволом і з його послідователями.

21 "Зороване Християнство", будучи під впливом Диявола й практикуючи диявольську релігію, сталося відповідальним за сі великі злочинства, а головні в Америці, де злочинства дуже поширилися сими роками. В короткім протязі часу п'ятнадцять сот осіб були застрілені на смерть, многі з котрих були цілковито невинні, і лише на тій підставі, що вони мали посідати або уживати горячі напитки. Таке практикування мусить бути смородом для многих прихильників "зорованого Християнства". Кажуть, що старинні Перси тримали кадило під носом при поклоненню Дияволу або при практикуванню диявольської релігії; і тепер також ті, що практикують такі диявольські річі в ім'я Бога й одобрують криваві злочинства й спонукують інших до таких злочинств, каже пророк такі "прикладують галузи до своїх носів", і се зло вони робять в ім'я Єгови й "збудили Божий гнів" і тому він заявив, що Він одвідає їх з гнівом своїм. "За те ж і я чинити му в досаді своє. Не пощадить око моє, й не помилую; і хоч би вони громовим голосом до уш моїх покликали, я їх не вислухаю." (8: 18) Зломання віковічної угоди через пролиття невинної крові за розказом проводарів Християнства, є досить великим злом, але найгірше із всіх, то се, що вони кажуть, що Бог одобрує їх роботу й що се вони виконують в ім'я Бога. Він заявив, що таке зневаження Божого імя не мине без кари.

22 Те, що восьма голова Езекиїлового пророц-

тва відкрила, здається приготував "вірною слугу" класу до роботи, і кладе відповідальність на сю класу, як се зазначено в дев'ятій голові того пророцтва.

ПИТАННЯ ДО СТУДІЇ

1. Чому можна сподіватись, що в писанні знаходяться приклади від Єгови, щоб дати остерогу Християнству?
2. Покажи, як писання указують на слугу, котрого Єгова уживає дати остерогу. Наведи писання, котрі указують відповідальність того слуги в тім згляді.
3. 1. Опиши значіння Езекиїлового подення в неволі вавилонській. Опиши які обставини були показані в образі.
- 4-7. Опиши, чому се так сталося, що ті, що хотіли мали рішучу нагоду мати знання й служити Богу, то тепер одна класа ані не розуміє ані не оцінює значіння пророцтв і їх сповіщення. Як знання й інші наприли мусять взяти ті, що хочуть увійти в службу, о яку Єгова постерався для своїх людей? О який апарат Єгова постерався, щоб дати своїм людям потрібне знання? Чому ж тоді деякі не хотять розуміти й оцінити призначення, яке було дане Божим заступником людям?

- 8, 9. Що представляло, що Езекиїл був піднесений й приведений до Єрусалиму в середню браму й гляді до міночів? Докажи, хто був "ідол ренновання".
- 10, 11. Покажи, що "ідол ренновання" існує нині в світі і що навіть многі, що визнавали поклонення Богу, були ошукані відносно того "ідола" й Божої заміри й волі.
- 12-14. Що представляли єгипетські животини й ідоли, які були намальовані кругом не стін? Поясни Езекиїла 8:12.
15. Опиши, що було представлено, що "жінцтво голосало по Таммузі", котрого Езекиїл бачив при вході до дому Господнього?
- 16-18. Поясни ще більші гідоти про які говориться в 16 першій. Поясни задачу й повинність як спочиває на кождім члені "слуги" класу.
- 19-21. Подивись ілюстрацію, докажи хто нині є відповідальний за гідоти й злочинства во всіх краях в сім часі. Що головне робить їх так гідкими, і що статне на них ще більше острійший суд? Яка є проба вірності Господніх помазанників в сім справі? Які будуть певні наслідки для тих, що не істинують сих вимог?
22. Яка здається є ціл пророцтва записаного у восьмій голові Езекиїла?

ОСТАНОК НА ПЕРЕД

«І постане там дорога, а ця дорога назветься дорогою святою; не ходити не шляхом тим ні один нечистий, — він їм одним буде служити; хто ходити не тим шляхом, той не зблукє, хоча б і як був недовимний».
— Ісаї 35: 8.

ЄГОВА одвідав народи, щоб з між них вибрати собі людей для свого імя. (Діян. 15: 14) З відси виходить, що ті вибрані будуть ужиті Єговою в той день, коли Він буде оправдувати своє імя. Сі вибрані люди є взяті з між людей для спеціальної цілі Єгови, а іменно, щоб сповіщати про Його чесноти. (1 Петр. 2: 9) Сі писання не кажуть, що Бог вибрав людей лише для того, щоб забрати їх до неба, але щоб Він міг уживати їх для своїх замірів і своєї слави. Єгова тепер провадить свою могучу організацію до Армагедону, де Його імя буде оправдане. Більша частина тієї воєнної армії є невидима для людського ока, але на землі знаходиться громади одиниць, що вважаються як часті Його організації, котрих Він назвав "останок". Прийде час, що всякий чоловік, що отримає життя, мусить прийти до Божої організації й прилучитись до неї. Він буде мусів ступати дорогою праведности. Підчас коли Єгова провадить свої сили до Армагедону, і останок є єдиною частиною Його організації на землі й цілковито посвячений Йому, то виходить, що останок мусить виступити наперед, піднести високо прапор Господень, щоб і інші доброї волі люди знайшли дорогу до спасення.

"До тепер "шлях", згаданий в Ісаї 35: 8, все був пристосований до людей у світі від часу коли зачнетсья привирнення чоловіка під царюванням Христа. Але таке вузьке вияснення тек-

сту не є певне, коли порівнати його з іншими текстами, котрі відносяться до сєї самої точки. Отже тут маємо замір довести з писання, що той "шлях" не ріжниться від "вузької дороги"; що той шліх відноситься до дороги, що веде з Вавилону, з диявольської організації до Сиона, Божої організації; що від коли Єгова викликав своїх людей з Вавилону, щоб вони йшли "вузькою дорогою до життя й безсмертності", то вони мусять йти тим "шляхом"; і що тепер останок мусить провадити тих людей на землі, що хотять ступати дорогою, і останок мусить научати й інших ступати тією дорогою до Бога й Ісуса Христа й Його царства.

"Ми не можемо легковажити правилами, котрі ясно указують, що всі писання були богодухновенні й дані для користи й науки, щоб Божий чоловік мав усе, що він потребує; і що все, що було написано наперед, було написано для потіхи й заохочення церкви при кінці світа. (2 Тим. 3: 16, 17; Рим. 15: 4) Можна сподіватись, що Божий нарід в сих пророцтвах відносно "шляху" знайде спеціальну потіху в сім часі коли він так потребує помочи й потіхи й науки. Апостол наводить сі слова з трицяты п'ятої глави Ісаї і пристує до послідователів Ісуса Христа, а не до людей в часі привирнення. Звертаючись до Християнів, що були дещо знеохочені, він писав: "Тим же зомлілі руки й зомлілі коліна випростуйте, і стежки праві робіте

ногами вашими, щоб не звернуло кульгаве з дороги, а лугче спілилось."—Жид. 12:12,13.

* Наведені слова пророка Ісаї є майже такі самі й здається відносять ся до тих, що вповідають на Господа о визволення, однак котрі знеохотились. Ісаї сказав: "Підкріпляйте овялі руки, додавайте сили колінам хитливим; скажіть млявім на душі: Будьте мужні не бійтеся; ось Бог ваш; прийде пімста, відплата від Бога; він прийде спасти вас." (Ісаї 35:3,4) Нема сумніву, що Єгова промовляє до сеї самої класи і каже: "І повстане там дорога, тая дорога назветься дорогою святою."

* Коли порівняти переклади сього тексту, то вони кидають світло й доказують, що тут говориться про дві класи. Позаяк нечистиві не будуть поступати тим "шляхом", то здається, що се не буде на місці сказати, що той шлях буде для того, щоби осушити нечистивих, а радше на се, щоби осушити нечистоту, нім хтось зможе поступати по тім "шляху". "Не ходити ме тим шляхом ні один нечистий—він їм один буде служити, хто ходити ме тим шляхом, той не зблукатиметься, хоча б і як був недоумний."

* В Англійській Поправленій Версії з боку той самий верш звучить так: "Не ходити ме шляхом тим ні один нечистивий, бо Він [Господь] буде з ними". В іншій перекладі сей текст звучить так: "І повстане там дорога, і тая дорога назветься дорогою святою; не ходити ме тим шляхом ні один нечистивий [в числі одинім] і ті, що не ознайомлені з нею [число многе] не заблудять."—*Літер.*

* Слідуючий переклад Ротердама вияснює справу децю: "І повстане там дорога, висипана дорога, назветься вона святою дорогою, і ніхто з нечистивих по ній не піде; але Він самий буде один із них подорожувати тим шляхом, і нечистивий не заблудить [до нього]. Лева там не буде ані хижого звіря не буде там, лише самі викуплені ходити муть ним". (Ісаї 35:8,9, *Рот.*) Після сього перекладу, то "нечистивий" є в числі одинім. Дальше сей текст говорить: "Але Він самий [т. є Господь Ісус] буде один із многих, що подорожувати ме тим шляхом, і що нечистиві навіть не заблудять на той шлях". Се значить, що Господь Ісус Христос яко представитель Єгови є Той, що провадить тим шляхом всіх послідователів своїх. Очевидно, що ніхто нечистивий не може йти слідами Господа Ісуса Христа до Божої організації, Сиону, а що він перше мусить очистити себе, нім він вступить на той "шлях".

* Для дальшого попертя того заключення той самий пророк писав: "Ідітеж ідітеж, виходіть із відти; не торкайтесь нечистого; виходіть із посеред нього, очистіть себе, ви, що

носите посуду Господні! Ви ж вийдете не з поквапом і не начеки, бо побіч вас йти ме Господь, і Бог Ізраїля буде вас проважати." (Ісаї 52:11,12) Се показує, що послідователі Ісуса Христа мусять бути відділені від чинників сатанської організації, і мусять бути чисті, нім вони можуть носити посудини Господні, й під час коли вони подорожують тим шляхом, Єгова хоронить їх від ворога. Мабуть Павло мав на думці сей текст коли він писав до церкви: "Яка ж згода в Христа з Велиялом? або яка часть вірному з невірним? І яка згода церкви Божої з ідолоською? бо ви церква Бога живого, яко ж рече Бог: вселюся в них, і ходити му; і буду їм Бог, а вони будуть мені люди. Тим же вийдіть із між них, і відлучіться, глаголе Господь, і до нечистого не приторкайтесь; і я прийму вас, і буду вам за отця, а ви будете мені за синів і дочок, глаголе Господь Вседержитель."—2 Корин. 6:15, 17, 18.

* Промовляючи до своїх завітуючих дюдєй, Єгова найперше радить їм який вони напрям повинні взяти, щоби угодити Богу й бути вірними до їх угоди, а тоді до тих, що так зроблять, каже: "Тоді світло твоє зорею засвітить і рани твої скоро ціляться, й справедливність твоя буде поперд тебе ходити, та й супроводити ме тебе слава Господня. І Господь буде по всяк час провідником тобі, і буде часу засухи насичувати душу твою, та кріпити товщею кості твої, і будеш ти, мов сад, підсичуваний водою, й мов криничина, що в неї води ніколи не зсикає."—Ісаї 58:8,11.

¹⁰ Перед тим, нім на Сион прийшли муки в 1917-1919 роках, послідователі Ісуса Христа були змушені жити разом з Вавилонцями. Від того часу Господь відкрив своїм людям ясне відріжнення між сатанською організацією а Божою організацією і показав вірним, що вони мусять відділитися від Вавилону й подорожувати "святою дорогою" до Сиону. Коли Господь відбудував Сион, тоді Він явився в славі своїм людям. В той то час для вірних отворилась дорога до Сиону, і від того часу трицять п'ять років Ісаї в духовім зміслі відноситься до останка і містить в собі спеціальну пораду й потіху для останка.

¹¹ Отже останок дістав приказ промовляти до своїх братів, що були боязливого серця, і тому несовершенні в любові, так: "Скажіть млявім на душі: будьте мужні не бійтеся; ось Бог ваш; прийде пімста, відплата від Бога; він прийде спасти вас." (35:4) Се значить, що Він схоронить усіх тих, що люблять Його.

¹² Перед приходом Господа Ісуса до храму Божого й зібранням до нього вірних послідователів, вони були гонені й змушені перебу-

вати з нечистими. Між ними були самолюбні й горді, що бажали слави й не були чисті перед Господом задля невластивого стану серця. Коли Господь привів своїх людей в храм, тоді він наказав їм, щоб вони більше не мішалися з нечистими. "Устань, устань і в силу твою одягнись Сионе! Одягнись в одіж величності твоєї, Єрусаліме, ти, городе святий! Бо необрізаний, нечистий у тебе ніхто тепер не ввійде." — Ісаї 52: 1.

¹³ Тоді Божий останок побачив Сиона як Божу організацію й зараз вступив на той "шлях", несучи посудини Господні. Тоді були й такі, що воліли остатись там і даліше триматися нечистих річей. Наприклад, вони даліше твердять, що "висші власті" — се володарі сатанської організації, і сим чином вони даліше тримаються сатанської організації й остаються нечистими і через се їм не дозволено подорожувати "святим шляхом" і вернутись до Божої організації. Задля їх нечистого стану Бог не дозволить їм дістатись до Його організації: "І не ввійде до нього ніщо погане, ані хто робить гидоту та лож, тільки ті, що написані в книзі життя Агнцевій. А на дворі будуть пси, й чарівники, і перелюбники, і душегубці, і ідолські служителі, і кожен, хто любить і робить лож." (Одр. 21: 27; 22: 15) Ті, що носять посудини Господні, мусять відлучитися від сатанської організації і стати чистими, нім вони можуть подорожувати по тім "шляху".

¹⁴ І знов Єгова через свого пророка показує своїх людей в нечистім стані, тому що вони заігнорували виконувати умовини своїх угод. В такім то стані Господь знайшов їх коли Він прийшов до храму. (Ісаї 6: 5) Слово "нечистий" ужито в тім тексті знаходиться також в Ісаї 35: 8. Ся нечистота мусіла бути осуніна іще перед вступом до храму; отже виходить, що се очищення мусіло взяти місце перед вступленням на шлях. Будучи очищені, Господень останок подорожував "шляхом" наперед тих, що пізнійше прийшли до Господа і увійшли до Його організації. Очищення останка було представлено через вогонь: "На се прилетів до мене один серафим із жаріючим углем у руці, що взяв кліщами з жертівника; і приторкнувся ним до моїх уст, і промовив: Приторкнулось оце до твоїх уст, і взята від тебе беззаконність твоя й з гріха твого ти очищений. І почув я голос Господень, що говорив: Кого б мені послати, й хто нам пійде? І сказав я: Ось я, пошли мене." — Ісаї 6: 6-8.

¹⁵ Аж поки се очищення не взяло місця, доти останок не міг йти "шляхом" до Сиону і не міг вступити до Божої організації як Його нарід. В тім то часі Господень присуд став правосильний: "Хто поганий нехай іще опоганюється." Сі

слова показують, що погані й нечисті були стримані вступити на святу дорогу. Сей факт, що та дорога була названа "сватою", доказує, що лише цілковито посвячені Господеві, могли вступити на той святий шлях під провідництвом Ісуса Христа Царя. "Він самий," т. є. Господь Ісус Христос, був перший, що подорожував тією сватою дорогою як Проводар Божого народу. Останок стався частию Його самого, тому що Він стався "вибраним слугою" Єгови, отже знаходиться зараз за Ним напереді (на тім шляху).

НЕДОУМНИ

¹⁶ В звичайнім перекладі є сказано, що "хто ходити ме тим шляхом, той не зблукє, хоч би й як був недоумний." Після сих слів, то й недоумним буде дозволено йти тим "шляхом", що здається не може бути. Після перекладу Роттердама, сей текст звучить так: "І нечистиві не заблудять [до нього]"; а збоку в тім самім перекладі є показано, що слово "нечистивий" значить "морально злий". Знов інші писання, що відносяться до "безумного", показують, що те слово "безумний" не значить ідіот, або невинно безумний, але значить — лихий.

¹⁷ У слідуєчих текстах знаходиться те саме слово "безумний": "Безумні нехтують і розум і науку". (Прип. 1: 7) "Безумний устами спотикається". (Прип. 10: 8) "Уста же дурного — се близька погібель". (Прип. 10: 14), "Дурні й мруть, не набравшись розуму." (Прип. 10: 21) Єсли чоловік є зарозумілий самий в собі й праведний у своїх власних очах, такий не може дістатись на "свату дорогу", тому що він мусить бути несамолюбним і цілковито посвячений Господу, нім він може бути прийнятий на той шлях. "Дурному шлях його здається простим." (Прип. 12: 15) "Дурний нехтує отечку науку." (Прип. 15: 5) "Недоумні з гріха сміються." (Прип. 14: 9) "Про дурного мудрість — річ надто висока." (Прип. 24: 7) Як зерно в ступі переходить острій процес коли воно товчється на муку, так писання пояснює, що остра карність не зреформує безумного. "Товчи безумного так як зерно у ступі, — не вилущиш його з дурноти його." (Прип. 27: 22) Се доказує, що безумні ніколи не будуть на "шляху". Безумний добровільно вмишується в справи інших людей, що є підлота в очах Господа. "Кожен дурень до сварки горячиться." — Прип. 20: 3.

¹⁸ Про сі безумні або лихі люди, Єгова через свого пророка сказав: "Се з того, що нарід мій безглуздий — не знає мене: ох нерозумні вони діти, нема в них глазду; мудрі вони на лихе, добре ж не вміють чинити." (Еремій 4: 22) У кождім повисше наведеном тексті слово "без-

умний" в єврейській мові значить злого усposоблення, отже морально злий і противник добра. Если печистивим не буде дозволено поступати тим "шляхом", то певно, що й безумні або люди лихого усposоблення не дістануться на той "шлях". Вони не знайдуть способу дістатись на той шлях. Далше, після Ротердамового перекладу, то тим шляхом найперше йшов самий Христос, головний представитель Єгови котрий провадить тим шляхом тих, для котрих той "шлях" був приготовлений.

"Той "шлях" провадить до Сиона, що є Божою організацією. "Господь любить брати Сиона." (Пс. 87:2) Відносно останка, що входить тими воротами, є написано: "Відчиніть мені ворота справедливості, я увійду ними, прославлю Господа. Ось ворота Господні, праведники ввійдуть ними. Буду прославляти тебе, ти бо вислухав мене, і стався спасенням моїм."—Пс. 118:19-21.

"Господні ангели є сторожами цих дверей або воріт і не впускають нікого на той шлях лише в властивий спосіб, що значить, що хто хоче вступити на той шлях, той мусить цілковито посвятити ся Богу. Если ж се так, тоді безумним лиходіям не дозволиться на той шлях, ані не зможуть вони заблукатись на той "шлях". Сторожі того "шляху" стримають його. Як довго хтось останеться безумним, так довго йому не дозволиться ступати "святою дорогою", що буде вимагатись від усіх тих, котрі вступають на той "шлях".

"Охороняючи добро всіх тих, що ступили на той шлях, Господь каже: "Лева там не буде [т. є Диявола ані його представителів]; ні звір хижий [диявольська організація] на його не ступить; ні, він там не знайдеться; ходити ним будуть—самі лиш спасені." (Ісаї 35:9) Коли Христос прийшов до Божого храму і зібрав Божий нарід до себе в той час вони були привидені в тайний пробуток Всевишнього, і сим Бог обіцяв, що вони "на лева і зміїв будуть наступати, левчуків і гадюк розтопчуть" (Пс. 91:13); і що останок тоді мати ме охорону Єгови.

ВЕРНУТЬСЯ ДО СИОНУ

"Про сих, що ступати муть тим шляхом, пророк Божий говорить: "Вернуться визволені Господом; із радісними піснями прийдуть на Сион." Жадне сотворіння у світі не може бути частию Божої організації, Сиона, хіба що вони перше цілковито посвятаються Богу. В першій мірі се пророцтво відноситься до посвячених людей, що живуть тепер на землі. Сталося се в 1914 р., що сі вірні були забрані в полон до Вавилону ворогом, а в 1919 р. вони були визволені й вернулись до Сиону. (Мих. 4:10) Їх о-

чищення й привернення були показані в пророцтві Ісаї в шесті голові, і також у дванадцятій голові, від першого до четвертого верша. В той час сі вірні, посвятившись цілковито Єгови й відмовившись дотикатись нечистих річей, т. є приставати до котрої будь часті диявольської організації, вони сим чином прийшли "святою дорогою" через ворота міста до Божої організації Сиону. В той час вони увійшли у вічну радість Господню, отже "радість вічна буде над головою в їх." Від тоді останок йде вперед з радістю в Божій організації, а смуток і воздыхання віддалились від них; і тепер вони йдуть й голосять слово Єгови і співають в Його честь. Вони йдуть дорогою життя вічної радости. (Ісаї 12:3-5; Пс. 16:11) Що сей текст відноситься до останка Божого, то далше можна поперти словами пророка: "Так і тепер повертаються вибавлені Господом і прийдуть на Сион із піснями, і радість вічна над головами їх; вони знають радости й веселощі, а смуток і вздыхання перестануть."—Ісаї 51:11.

"Єгова виразно назначив час коли останок зачне подорожувати "шляхом" в "той день", т. є в день початку установлення царства Божого із приходом Господа до Його храму. Він каже: "І буде що в ТОЙ ДЕНЬ, що Господь простягне руку свою, щоб вернути до себе останок люду свого, і тоді останок народу його, що зостанесь від Ассура, мати ме шлях ще ширший, як мав Ізраїль, вийшовши з землі Єгипетської."—Іс. 11:11, 16.

ПОРЯДОК

"Перед приходом Господа до Його храму в 1918 р. посвячені вірували, що Божою цілю була спасти кількох одиниць до неба й привернути інших послужних роду людського на землі. Вони були сліпі і не бачили двох супротивляючих ся собі організацій, а головню сього факту, що найбільша зі всіх доктрин—се оправдання Божого слова і імя через Його царство. Коли ж отворився храм в небі й блискавиці зачали освічувати Його вірних, тоді "очі в сліпих отворились, і в глухих уші, і в той час головню сповнилось пророцтво записане в Ісаї 35:5. Пророк Ісаїа далше попирає се заключення словами: "І почують в той час глухі слова книги, тай прозрятъ із пітьми й темряви очі сліпих."—Ісаї 29:18.

"Зрозумівши велику правду відносно царства, ті, що були духовно кульгаві, підскачили з радости і пішли до служби Господньої з піснями на устах, і те, що виглядало для них пустинею, те обернулось в джерела водні, що представляє очищену правду. (Ісаї 35:6, 7) Останок побачив тоді, що Ісус Христос, Божий помазаний Цар, був положений яко углевий Камінь

в орг. нізації Єгови, як се предсказав пророк, і що тоді прийшов час для вірних увійти в радість Господню. Тоді вірні неначе сказали: "Господь моя сила і моя пісня, він стався моїм спасенням. Відчиніть мені ворота справедливості, я увійду ними, прославлю Господа. Ось ворота Господні, праведники ввійдуть ними. Буду прославляти тебе, ти бо вислухав мене, і стався спасенням моїм. Камінь, котрого відкинули будівничі, угодним каменем стався. Від Господа се сталося; дивно се в очах наших."—Пс. 118: 14, 19-23.

"Вірний останок радісно вийшовши на великий "шлях" і звернувшись до Сиона Божої організації, від того часу співають піснь в честь Всевишнього. Се є в гармонії з обітницею яку Бог зробив через свого пророка: "Оттак потішить Господь і Єиона, потішить всі розвалища його, й оберне пустиню його в рай, і стен його в сад Господень; радости й веселощі будуть в йому пробувати, похвала й пісні гомоніти. Слухайте мене, мій ти народе; роде мій, прихили твое ухо! бо від мене вийде закон і суд мій поставлю світлом для народів."—Ісаї 51:3, 4.

"Вибраний слуга Божий" мусить перше йти великим шляхом предвічного Царя, тому що Бог покликав того "слугу" і дав його в завіт народам, щоб він провадив їх. (Ісаї 42:1-6) На сім "Шляху" Бог зробив свого вибраного "слугу" "проводарем і наставником народів". (Іс. 55:4) Останок, будучи частию "слуги", мусить свідкувати про царство Боже, і щоби се зробити, вони мусять йти тим "шляхом".

"Між іншими пророк про Ісуса Христа каже: "Він самий буде один із подорожуючих на тій дорозі", або на великим шляху. Ось тепер Ісус Христос провадить свого вірного останка по тім "шляху" і вони співають в честь імені Єгови через се, що вони постійно дають свідочство про царство. Отже Ісус Христос провадить, і останок йде наперед в послушенстві до Божих приказів. Вони подорожують "святою дорогою", тому що вони цілковито посвятились Богу. Тепер Єгова кормить останок свого народу хлібом щоденним. Вони пють "вино в дворах святости", що веселить їх серця. Бог останку дав приказ, кажучи: "Ідіте ж, ходіте в ворота й дорогу народові рівняйте! Рівняйте, рівняйте дорогу, геть усе каміння з дороги счищайте, виставте знамено народам!"—Іс. 62:10.

"Се пророцтво представляє останка яко провідника народа, що вони перші йдуть тим "шляхом" за Ісусом Христом, котрий випроваджує їх з диявольської організації до Божої організації. Бог тепер поклав на плечі останка великий привилей і задачу бути провідником в

проголошенню Глого великих діл і в приготуванні дороги для людей через піднесення для всіх миро-люблячих людей прапор Єгови й показати їм "шлях", що провадить до Бога й вічного життя. "Путь праведних одвертаєсь від зла [через полишення диявольської організації]; той береже душу свою, хто береже нутр свій." (Прип. 16:17) Привилей як і задача останка є указувати людям злу організацію Сатани і взивати, щоб люди покидали її, а ставались частию Божої організації праведности. Каміння є позбирані найперше для добра самого останка, щоб вони мали ясне видіння Божих замірів, і тоді голосили сю правду людям. Кождий член останка, що буде виконувати вірно свою задачу, буде нести овочі царства для людей світа, щоб люди побачили той шлях і в своїм часі явійши на нього, і пізнали, що Єгова є Бог.

"Що останок з Божої ласки був поставлений на тім "шляху", то про се дальше показують слова пророка Ісаї: "Се, обявляє Господь з краю до краю землі: Скажіть дочці Сионській: ось йде твій спаситель; із ним Його заплата й нагорода його перед ним. І назвуть їх народом святим, одкупленим від Господа, а тебе називати муть містом пошукованим, а не опущеним." (Ісаї 62:12) Ті, що перші йдуть тим шляхом, несуть посудини Господні, і мусять бути чисті.

ВЕЛИКА ГРОМАДА

"Зараз по останку, на той шлях увійде велика громада. Писання називають членів її безумними, тому що вони не зважали на Слово Боже. Однак вони мусять стати чистими, нім вони можуть вступити на той шлях. Вони кличуть до Господа в клопоті, і Він випровадить їх з нещастя, сцілить їх і очистить їх своїм словом правди й спасе їх від погібелі. (Пс. 107: 17-19) Вони обілять свої шати й очистяться через цілковите посвячення ся Богу й Христу в часі великого горя, і се вони мусять зробити нім вони можуть увійти на той "шлях." (Одкр. 7:14-16) Вони називають себе Божим народом і думають, що вони є ним; але вони є безумні, і Божий пророк предсказав про них: "Се з того, що нарід мій безглуздий—не знає мене: ой не розумні вони діти, нема в них глузду; мудрі вони на лихе, добре ж не вміють чинити." (Ерем. 4:22) Що ся "велика громада" буде в своїм часі поступати по "шляху", то можна дальше доказати се словами пророка: "Голоду знати не будуть, ні згаги, й не поразить їх спека й сонце; той бо, що милує їх, буде їх водити, й приведе їх до джерел водних. Всі гори мої дорогами зроблю, і всі стежки подолинах у гору підійму."—Іс. 49:10, 11.

МІЛІОНИ

²² Останок мусить бути дійсним провідником людей, йдучи наперед "шляхом", котрий веде з сатанської організації до Божої. Нині останок голосить правду на землі для мільйонів людей доброї волі, й багато з людей вже покидають сатанську організацію і шукають дороги, що провадить до Бога. Сі мільйони, що перейдуть через час великого горя в Армагедоні будуть перші мати нагоду цілковито посвятитися Богу. Будучи перші на тім "шляху" і будучи взірцем для людей, писання попирають заключення, що останок буде помагати людям увійти на той шлях по битві Армагедоні, відносно чого є написано: "І стане тоді широкий шлях між Єгиптом та Ассирією, й приходити ме Ассирій в Єгипет, а Єгипет в Ассирію, і Єгипет разом з Ассиріями служити муть Господеві. Тоді буде Ізраїль третім із Єгиптом і Ассирією й настане в землі благословення, а благословити ме їх Господь сил ось так: Благословен нарід мій—Єгипет, та й діло рук моїх—Ассирійці, й держава моя—Ізраїль." (Іс. 19:23-25) Ізраїль в сім останнім тексті напевно відноситься до духового Ізраїля, Божого останка.

²³ Даліше, пророк Єгови каже: "безумний чоловік не збагне того, а дурень не зрозуміє." (Пс. 92:6) Духовенство і "чоловік гріха, син погібелі" ніколи не зрозуміють сеї правди теперішнього часу і ніколи не увійдуть на той "шлях" і для того ніколи не прийдуть до Божої організації. (Одкр. 21:27; 22:15) Вони полишаться з решта мертвими й будуть суджені при кінці царювання Христа. (Одкр. 20:5) Ніхто ніколи не може увійти на той "шлях" коли він перше не стане чистим. Єгипет і Ассирія представляють ті люди на землі, що становлять сатанську організацію в часті, підчас коли Вавилон представляє диявольську організацію, а головню релігійну часть її. Хто тримається тої диявольської релігії, той ніколи не може бути чистим і ніколи не може увійти на той "шлях", що провадить до життя. Для тої причини писання показують, що Вавилон ніколи не буде йти тим шляхом; підчас коли Ассирія й Єгипет представляють політиків і фінансистів і мілітарну часть світа, котрі, коли пізнають правду, будуть мати нагоду ступати тим "шляхом".

²⁴ Зараз по Армагедоні люди будуть шукати помочі від останка, котрий лишиться іще на землі, й котрий тепер ступає першей тим "шляхом" Царя. Сих вірних з останка Бог уживати ме для благословення людей, якож бо писано: "І буде тоді останок із Якова посеред многих народів росю од Господа й дощем на траву, та й не буде спускатись на чоловіка, не буде покладати надію на синів Адамових. І буде Яко-

вів останок між многими людьми, ніби той лев між звірями лісними, ніби левчук між отарою, що, як настигне, то й тратує й роздирає, так що ніхто врятувати не згідний."—Мих. 5:7,8.

²⁵ Всякий, що схоче увійти до Божої організації, мусить прийти до неї "шляхом" Царя, і мусить з першу очиститися від диявольської організації й звернути своє лице й серце до Бога і до його святого города. "У ті дні, й у ті часи, говорить Господь, поприходять сини Ізраїля вкупі з синами Юдиними, а йдучи, плакати муть [з радости] і шукати муть Господа, Бога свого. Про дорогу до Сиону питати муть, а, обернувши туди лице, будуть казати: Ідїть і прилягніть до Господа завітом [умовою] вічним, що вже не забудеться." (Ерем. 50:4,5) Тоді то послужні народи землі, котрі очистяться й увійдуть на той "шлях" і будуть подорожувати до Божої організації, і "тоді вони отримають радість і веселість, а смуток і воздыхання віддалиться."

²⁶ Світло з Божого храму тепер відкриває той "шлях" Ісайового пророцтва, що се—царський шлях або дорога; що вона була отворена в часі коли Господь прийшов до храму Божого і зібрав до себе своїх людей, і відбудував Сион; і що тепер останок мусить подорожувати вузкою дорогою й царським шляхом, тому що обидві сі дороги провадять останка до життя й безсмертності. Отже між тими дорогами нема контрасту або спору. Зогляду на Божий закон відносно того "шляху", відвічальність останка поважно збільшилась. Ісус Христос є Проводарем, а останок, будучи зараз коло нього, мусить бути напереді й остатись там, і в послушенстві до приказів Господа, мусить говорити до всіх, що люблять праведність: "Ходіть, лишайте сатанську організацію і звертайтесь до Господа Єгови; очистіть себе й втікайте з сатанської організації; хто прагнущий, нехай бере воду життя даром." В послушенстві до Божих приказів, се що останок тепер виконує. Безумні або лихі, що противляться Божій організації і Його роботі, ніколи не заблудять на той шлях. Із сим останок не має нічого до чинення, хіба остерегати один другого, щоби оминати противників. Останок, або свідки Єгови, тепер вірно виконують свої задачі. Вони мусять піднести прапор для людей, щоби люди могли бачити дорогу до Божої організації, котра провадить до життя. Отже бачимо, що той "шлях" не лише відноситься до тих, що будуть привернені, але він є і для всіх, що прийдуть до Божої організації, для помазанників найперше, а потім для інших.

²⁷ Нехай же кождий з останка скаже до свого брата, що має страх: "Будь сильний в Господі й в потузі Його сили; будь совершенний в лю-

бові через цілковите посвячення себе до служби Божої, і одважно голоси про Його чесноти. Коли Божий вибраний нарід виповів війну ворогові, тоді Господь приказав, щоби цар поставив співаків на перед тої армії, котрих задача була співати. (2 Пара. 20: 16, 17) Так і тепер, вірний останок знаходиться на переді й поступає наперед і співає в честь Єгови і буде співати аж Його ім'я буде цілковито оправдане. "І скажіть тоді: Славте Господа, призивайте ім'я його; розповідайте між народами про діла його; напаміняйте, що ім'я Його велике! Співайте Господеві, бо він учинив велике, — нехай дознаються про се по всій землі! Радуйтеся, й веселіся, осадничко Сионська, бо величний серед тебе Святий Ізраїлів!" — Ісаї 12: 4-6.

ПИТАННЯ ДО СТУДІЇ

1. Що писання говорять, яка була ціля Єгови у вибранню народу для свого імя? Хто є тим народом? Як та ціля буде виконана?
2. Про який "шлях" тут згадується? Яку зв'язь він має з вузкою дорогою?
- 3, 4. Що Павло говорить про ціля писання і до якого часу вони відносяться?
- 5-7. Покажи як інші писання показують хто є нечистий, і хто подорожує по тім "шляху"?
- 8, 9. Порівняй слова Ісаї і Павла відносно кваліфікації тих, що хотять отримати призначення Єгови, щоб їм статися

- членами Його організації. Як Єгова показує своє призначення тим, що будуть вірні до їх угоди із Ним?
10. Коли і для якої цілі буде отворений той "шлях"?
- 11, 12. Порівняй слова Ісаї 35: 4 із словами 52: 1 і опиши різницю.
- 13-15. Покажи, чи всі увійшли на той "шлях", кому був даний привиді, і які були наслідки із п'ятої ними позиції?
- 16-18. Навідставі многих писань, котрі відносяться до "безумних", поясни значіння слів: "Безумний там незабудить".
- 19-21. Яку зв'язь має "шлях" із "воротами Сиону"? Хто увійде в ті ворота і як? Що означають слова "лево там не буде, але право хижий там не знайдеться"?
- 22, 23. Поясни сповнення Ісаї 35: 10. Як інші писання попрацюють сей текст і указують на час сповнення його?
- 24-26. Порівняй Ісаї 29: 18 і 35: 5 відносно часу в який спосіб ці слова сповняться. Пристосуй до сих слів пророцтво Іс. 51: 3, 4.
- 27-30. Як в притовістях 16: 7 в пояснений "шлях"? Яка є позиція останка відносно того "шляху"? Яке світло кидає на сю точку слова в Ісаї 62: 11, 12?
31. Опиши другу класу котра увійде на той "шлях" і як вона приготувать ся увійти до нього.
- 32, 33. Хто описав вступити на той "шлях"? Після писання, то який привиді останок буде мати в тім згляді? Чи є яка підстава для духовництва і "чоловіка гріха" відносно входу на той "шлях"? Що можна сказати відносно цього про "Єгипет", "Ассирію" і "Вавилон"?
- 34, 35. Поясни Михея 5: 7, 8. Коли і як Єронія 50: 4, 5 сповниться? Яку зв'язь се має з Ісаєю 35: 10?
- 36, 37. Поясни, чому останок має ясно виробити ся сьогодні? Яка відвічальність їде в парі з побільшаючим ся світлом? Яку задачу й привиді має тепер останок? Як 2 Паралич. 2: 16, 17 представляє теперішню процедуру постановлення для останка? Яка є його вість і місія?

ТЕКСТИ НА ОСВІДЧЕННЯ

Середа 3. лютого, 1932.

"І падати муть посеред вас побиті люди, й зрозумієте, що я — Господь. Та я збережу останок, що між народи од меча врятується, як ви будете розкидані по чужих країнах." — Езек. 6: 7, 8.

ГОСПОДЬ заявив, що се страшне діло Він виконає, щоби оправдати своє ім'я. Єслиби Християнство було слухало перестороги, яку Єгова давав йому, то воно було б можливо оминуло те нещастя. Однак є класа, котра слухає вістки Божої правди, котру голосить тепер Його "слуга", і се пророцтво є другим сильним доказом, що "мільйони тепер живучих ніколи не помруть", але котрі перейдуть через сей страшний хлопіт. Господь спасе трохи людей на землі, і сі будуть початком Його роботи відродження нім зачнеється воскресення мертвих. Усі живучі будуть знати, що Єгова є Бог, і також всі ті, що встануть із гробів, будуть знати се. — О І, 68.

Середа 10. лютого, 1932.

"Сильним, що кріпкий серцем. Але він і не піддержує безбожників і вас "придавленим, що їм належить." — Іова 36: 5, 6.

ЄГОВА є справедливий; отже Він все є добрий й правдивий. Се правило не має винятку. Коли сей факт добре уявляється в умі сотворіння, тоді воно буде краще озброєне стояти в своїй невинності. Єгова є наймудріший й не може зробити помилки. Знання цього факту помагає сотворінню вчитися мудрости. Єгова є несамолюбний; отже Він — любов. Знання цього факту помагає сотворінню любити. Єгова є жериллом всякого життя і з любови постарався о життя для сотворіння. З своєї несамолюбности Він постарався для них о життя через свого любого Сина Ісуса Христа. Нема нішого способу, щоб хтось міг отримати життя вічне. Хто не отримує життя в сей спосіб, той мусить погинути. Знання цього факту помагає сотворінню вновати на Бога і, через Христа, отримати життя. — Б. 1/1/31.

Середа 17. лютого, 1932.

"За се визнавати му Тебе між поганями й імени Твоєму співати му." — Рим. 15: 9.

НЕХАЙ інші, що називають себе послідовцями Ісуса Христа, не говорять нічого про ворожу організацію, єсли вони так бажать, і нехай вони йдуть дорогою невпираючись йому, але нехай вірні, ті що хо-

тять затримати свою невинність перед Богом, виразно оголосити, що вони є по стороні Господа і з Ного ласки розкдавати правду, так, як Він їм приказав. Ввесь вірний останок мусить тепер показати себе, що він є Божим народом. Се, розуміється, ставить їх в небезпечну позицію, тому що вони є назначені ворогом на загиб. Се булаб велика помилка для останка миритись з земськими властями, тому що вірні не можуть "йти до Єгипту за поміччю" і миритись зі світом задля сильного впливу його.—Б. 7/1/31.

Середа 24. лютого, 1932.

«Не бійтесь і не лякайтесь. Хіба ж я з давна не вістив, не прорікав вам? Ви свідки мої.»—Ісайї 44: 8.

ВІРНИЙ се привилей бути свідком Єгови. Лише ті, що мають нову віру й надію й любов до Бога й до Ного царства, тепер будуть голосити правду відважно. Се є день Ного сну, і хто дійсно любить Бога, той буде мати відвагу. (І Псалм 4: 17, 18) Інші, що прийняли правду а не прийняли любови Й, ті підуть до володарів Християнства й заявлять свій союз із ними яко "з висшніми властями", і сим будуть надіятись спасти свої власні шкери. Навіть тепер велику зневагу кидає на свідків Єгови; але коли Ного ім'я буде оправдане, тоді ті, що переживуть те горе, будуть знати, що Єгова мав на асмі чоловіків і жінок, котрі без страху і з радістю голосили Ного правду. Останок тих людей з вернутися до них за поміччю й порадю, коли огненний суд Божого справедливого гніву перейде.—О. 1, 339.

Середа 2. марта, 1932

«Подолюбіть Господня, всі його приведні!»—Пс. 31: 23.

ОХОРОНА і спасення є частю тих, що Господь хоронить і покриває. Проти снх вірних Сатана скормував найбільше підступний атак. Жадне сотворіння на землі не може підтерти атак Сатани лише з ласки Господа і під Ного охороною. Ол остаточна хвиля несадового буде вішена, і наслідки того суду будуть, що лукаві, т. є. ті, що знали правду і стали невірними до неї ті будуть звинчені. Сі Божі люди, що були помазані і котрі є тепер вірні і правдиві, сі відкинуть волкий компроміс з сатанською організацією, і з несамолюбства і нещадно нічосе, запражуть всі свої сили і будуть служити Госпаду. Се вони роблять, тому що вони люблять Ного. Той "світ" тепер каже: "Я люблю тебе, О Господи!" Таке заявленнє можна докзати лише через тримання радісно Божнх заповідей. В. В. 7/1/31

Середа 9. марта, 1932

«Знай же, що Господь, Бог твій, сить Бог, вірний Бог, що додержує по правді свої роді завіт і ласку для тих, що люблять його і додержують заповіді його.»—3 Мойсея 7: 9.

ЦІКАВИТЕ виконання усяків тої угоди через слугу, принесе йому велику нагороду—безсмертність. Але навіть і в сім случаю той слуга сподіває на Єгову, тому що Єгова є по другій стороні угоди. Отже між Єговою а Ного помазаними синами існує все та чудова і прекрасна зв'язь. Таким спорідненим ніхто инший не може тішитися ані розуміти його. В снх останннх часах, коли обставини є напружені і боротьба остра, Бог ласкаво постарався о поживу в своїм Слові для цнлого сотворіння через котре він є зависний дальшої ласки Всевишнього. Той слуга має причину мати новне доіре в дальшу ласку Всевишнього, тому що він знає, що Єгова все дотримує своєї обітницї. Той слуга рад, сться служити Єгові, тому що він любить Ного, і він докзав свою любов через одважне гошовеннє про ім'я Всевишнього. Із великою радістю той слуга йде вперед і співає нову піснь в честь імені Єгови. В. В. 3/1/31

Середа 16. марта, 1932

«Я приведу що-найлютіїших із позанціа, а вони послудуть доміжкі їх; . . . і зрозуміють, що я—Господь.»—Езек. 7: 24, 27.

БОЖА організація є Ного вибрана нація. Коли армгедон примине, тоді всі пізнають, що організація Єгови є "найгірша" річ яка коли виступила проти сатанської організації, отже вони пізнають, що Бог ніслав протів них ту річ котра була найгіршою для них. Через свою організацію Господь чисто виметить гинокритичне Християнство, і страшенність воєнних сил сатанської організації буде нічим а порівнянням їх до страху який Господня організація завдаєть диявольським прихильникам. Тоді буде страх імя Господнього по всі землі, і всі зрозуміють і пізнають, що Єгова є Бог предвічний, Бог всемогучий, котрого сила є неуступна. О. 1, 76

Середа 23. марта, 1932

«Пісню Агнца, глаголючи: Великі і чудні діла Твої, Господи Боже Вседержителю.»—Откр. 15: 3.

"ПІСНЯ АГНЦЯ" означає піснь хвали; тому що Агнець є із роду Юдинного, а Юдий означає хвала. "Звіщу ім'я Твоє браттє моєму, посеред церкви співати му хвалу Тобі." (Жид 2: 12) Ісус виграв велику перемогу над Сатаною коли Він викинув його з неба, і та перемога разом з визволенням вірних по 1918 році є причиною радости і співу. Отже співати всі разом співають в честь імя Єгови за те що Він зробив і за те що вони бачуть що Він ще зробить, і вони співають: "Великі і чудні діла Твої, Господи Боже Вседержителю; правдиві дороги Твої" Се є Єгова; "цар предвічний," що сидить на престолі, і йому в честь вони співають. Світло П, 15